

บทที่ 6

บทสรุปและเสนอแนะ

จากการศึกษาสภาพทั่วไปของอุตสาหกรรมทอผ้าขนาดกลาง พบว่า การบริหารงานด้านซ่อมบำรุงของอุตสาหกรรมนี้ส่วนใหญ่ยังไม่มีการจัดการที่ดี ทั้งนี้เนื่องจากการเข้าทำการศึกษาโรงงานตัวอย่างพบว่า การซ่อมบำรุงจะทำก็ต่อเมื่อเครื่องจักรชำรุดเสียหายเท่านั้น การทำงานของช่างซ่อมบำรุงก็จะทำการซ่อมโดยอาศัยประสบการณ์และความคุ้นเคยในการซ่อมบำรุง ทำให้การทำงานไม่เป็นระบบต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังไม่มีการวางแผนจัดเตรียมหาอะไหล่ที่สำคัญต่อการผลิตมาสำรองไว้ ในช่วงที่เครื่องจักรเกิดชำรุดเสียหายเป็นผลให้ส่งผลกระทบต่อผลผลิตที่ได้ และยังไม่มีการจัดวางระบบซ่อมของเครื่องจักร ปัญหาทั้งหมดนี้มีผลต่อระบบการผลิตของอุตสาหกรรมนี้มาก ดังนั้นจึงได้ทำการศึกษารวบรวมข้อมูลและได้จัดการปรับปรุงระบบซ่อมบำรุงใหม่ โดยนำเทคนิคการซ่อมบำรุงแบบป้องกันเข้ามาใช้และการเตรียมงานที่ต้องซ่อมแซมเครื่องจักรเนื่องจากการชำรุดเสียหาย ซึ่งการใช้เทคนิคการซ่อมบำรุงแบบป้องกันได้ผลมากเท่าไร งานที่ต้องซ่อมแซมเครื่องจักรเนื่องจากการชำรุดเสียหายก็จะลดลงไป การทำการซ่อมบำรุงแบบป้องกันโดยใช้วิธีการตรวจสอบสภาพเครื่องจักรก่อนที่จะชำรุดเสียหาย และจัดทำมาตรฐานในงานซ่อมบำรุงเพื่อใช้เป็นแนวทางในการซ่อมบำรุงให้เป็นระบบมากขึ้น ได้จัดทำการวางแผนระบบอะไหล่ในโรงงาน โดยแยกประเภทตามความสำคัญของชิ้นส่วนอุปกรณ์และอายุการใช้งาน เพื่อนำมาใช้วางแผนในการซ่อมบำรุง นอกจากนี้ได้จัดระบบข้อมูลสำหรับเครื่องจักรโดยบันทึกความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเครื่องจักร ทำให้ทราบสภาพที่แท้จริงสามารถนำมาใช้ตัดสินใจในการวางแผนด้านการผลิตได้

จากผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ลดความสูญเสียของเครื่องจักรและค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุง จาก การปรับปรุงระบบซ่อมบำรุงและวิเคราะห์การศึกษาเปรียบเทียบผลของการจัดการด้าน

ซ่อมบำรุง โดยใช้อัตราการขัดข้องของเครื่องจักร และค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงทั้งหมด
ของโรงงานสถานการณ์ซ่อมบำรุงของโรงงานก่อนปรับปรุง โดยใช้ข้อมูลเฉลี่ยตั้งแต่เดือน
มกราคม 2531 ถึงเดือนสิงหาคม 2532 เป็นระยะเวลา 20 เดือน ผลเป็นดังนี้

อัตราการขัดข้องของเครื่องจักรเฉลี่ยเดือนละ 19,061 ชั่วโมง
ค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงเฉลี่ยเดือนละ 160,890 บาท

และหลังจากการนำระบบที่นำเสนอเข้าไปปรับปรุง โดยใช้ข้อมูลเฉลี่ยตั้งแต่
เดือนกันยายน 2532 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2533 รวมระยะเวลา 6 เดือน ผลเป็นดังนี้

อัตราการขัดข้องของเครื่องจักรเฉลี่ยเดือนละ 17,256 ชั่วโมง
ค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงเฉลี่ยเดือนละ 146,838 บาท

จากการเข้าไปศึกษาสามารถลดอัตราการขัดข้องของเครื่องจักรได้ 9.5
เปอร์เซ็นต์ และลดค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงลงได้ 8.7 เปอร์เซ็นต์

2. จัดการงานด้านซ่อมบำรุงของโรงงานเป็นระบบมากขึ้น ทำให้มีมาตรฐาน
ในการทำงานด้วยวิธีการที่ถูกต้องและช่วยเพิ่มความไว้วางใจ (Reliability) ให้กับ
ระบบการผลิตมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ในการปรับปรุงระบบซ่อมบำรุงเพื่อเพิ่มผลผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมทอผ้า
ขนาดกลางนี้ได้ทำการเสนอแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต
สำหรับข้อเสนอแนะสำคัญที่ทางผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการดำเนินการต่อไป ได้แก่

1. หน่วยงานซ่อมบำรุงของโรงงานควรแยกออกจากหน่วยผลิต เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการทำงานและมีความชัดเจนสำหรับการบริหารงาน
2. การจัดการด้านซ่อมบำรุงของโรงงานยังขาดบุคคลากรที่จะเข้าไปจัดการงานด้านบำรุงรักษา เนื่องจากผู้รับผิดชอบส่วนใหญ่จะเป็นผู้ปฏิบัติงานในการทำงานซ่อมบำรุงเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตเท่านั้น แต่ยังขาดบุคคลากรที่จะเข้าไปจัดการงานด้านการวางแผนและงานบันทึกระบบข้อมูลที่ใช้ในงานซ่อมบำรุง
3. แผนการบำรุงรักษาที่เสนอแนะจะต้องมีการดำเนินงานที่ต่อเนื่องตลอดทั้งระบบ การไม่ทำตามแผนที่วางไว้จะมีผลทำให้กระทบต่อการดำเนินงานด้านซ่อมบำรุงต่อไป
4. ควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคคลากรของโรงงานทุกระดับ เพื่อเพิ่มและสร้างความภาคภูมิใจให้พนักงานมีต่อบริษัท

ข้อเสนอแนะที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมจากการเข้าไปศึกษาในโรงงานตัวอย่าง ซึ่งเป็นเพียงแนวความคิดที่จะนำไปปรับปรุงการดำเนินงานของอุตสาหกรรมนี้

อย่างไรก็ตาม การศึกษานี้เป็นเพียงแนวทางหนึ่งในการเพิ่มผลผลิตของอุตสาหกรรมทอผ้า ซึ่งยังมีจุดที่สามารถทำการแก้ไขให้ระบบผลิตมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นจากเดิมได้อีกหลายแนวทาง เช่น การปรับปรุงในด้านการวางแผนผลิต การปรับปรุงในด้านการควบคุมคุณภาพ เป็นต้น โดยพยายามเข้าไปทำการแก้ไขในจุดที่สามารถควบคุมได้ ทำให้การสูญเสียในระบบการผลิตลดน้อยลง ซึ่งนอกจากจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและส่งผลกำไรให้กับอุตสาหกรรมนี้เพิ่มขึ้นแล้ว ยังสร้างความมั่นใจในระบบการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมที่ทำการผลิตและสร้างความพอใจให้กับลูกค้าอีกด้วย